

תת"ע 1646/12/15 - מדינת ישראל נגד אלון סעיד חדד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1646-12-15 מדינת ישראל נ' לוי אלון
בפני כבוד השופט טל פרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלון סעיד חדד

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי ציות לתמרור עצור (302), בכך שלא עצר את רכבו במקום בו ניתן לראות את התנועה בדרך החוצה בניגוד לתקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

2. עסקינן בברירת משפט. הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו בישיבת ההקראה, אשר על כן נקבע התיק לשמיעת ראיות.

3. מטעם התביעה העיד השוטר רס"ל שלומי שי, שערך את הודעת תשלום הקנס (להלן "הדו"ח") (ת/1) וסקיצה (ת/2)

בהתאם לאמור בדו"ח נסע הנאשם בלוד, ברחוב שלמה המלך והתקרב לצומת עם רחוב יעקב פלומניק, ופנה ימינה. במקום מסומן תמרור עצור משני צדדי הכביש וקו עצירה ברחוב הכביש.

מהאמור בדו"ח עולה כי השוטר עמד בצומת והבחין כי "הרכב הנ"ל הגיע מרחוב שלמה המלך ופנה ימינה כאשר אינו עוצר בתמרור עצור אשר הינו מוצב בשני צידי הרחוב תקין ונראה טוב לעין".

דברי הנהג: "אני עצרתי".

4. בחקירתו הנגדית של השוטר הציג הנאשם לשוטר תצלום אויר של מקום העבירה (נ/1) אך השוטר התקשה לזהות את המיקום האמור בנ/1 ולפיכך שרטט סקיצה (ת/2) אשר ממנה למד בית המשפט כי יש מתאם בין נ/1 לת/2. יחד עם זאת חלוקים הצדדים לעניין מיקום עמידת השוטר וכפועל יוצא מכך מה שדה הראיה במקום.

עוד נשאל השוטר לעניין חשיבות ציון קו העצירה במקום והאופן בו מבצע אכיפה של העבירה וענה כי **"במידה וקו העצירה אינו מסומן על הכביש כראוי, אינו נראה טוב לעין, אני אוכף האפשרות השנייה של עצירה במקום בו ניתן לראות את התנועה"**

הנאשם המשיך והקשה על השוטר בנושא והציג לו תמונות (נ/2, נ/3), אשר צולמו, כך לדברי הנאשם, במועד ביצוע העבירה, והשוטר ענה נחרצות כי **"הקו לקוי ולכן אני לא אוכף אותו"**.

5. הנאשם העיד להגנתו ואף הגיש מסמך שערך בסמוך לאירוע (נ/4) בו הוא מגולל את סיפור המעשה. הנאשם סיפר כי הוא נוסע במקום באופן קבוע, מכיר את המקום ואת התמרור וכי עצר את רכבו לפני קו העצירה. לדבריו בניידת המשטרה היה אדם נוסף, לבוש חולצה כחולה, ישב ליד הנהג ולא יצא מהרכב.

הנאשם ציין, עוד בישיבת ההקראה, כי עצר לפני קו העצירה בסמוך לתמרור העצור. הנאשם שמר באדיקות על גרסתו זו. **"עצרתי בתמרור לפני קו העצירה למרות הטשטוש, אני רואה אותו באופן קבוע, אני נוסע בכביש הזה"** (עמ' 5 ש' 16-17 לפר'). הנאשם חזר על עמדתו זו בהמשך החקירה וטען כי **"כן. עצרתי עצירה מוחלטת בקרו העצירה"** (עמ' 5 ש' 23 לפר').

הנאשם אף ציין בנ/4, כי צילם תמונות בזירה ואף עקב אחרי הניידת וצילם את מיקומה לאחר האירוע (ראה נ/2).

דין והכרעה

7. בפני גרסה מול גרסה. מחד גרסת השוטר, שלמעשה אינו זוכר את האירוע ונסמך על האמור בדו"ח (ת/1) ששם ציין באשר לתיאור נסיבות העבירה: **"הנ"לפנה ימינה כאשר אינו עוצר בתמרור עצור"** ומאידך גרסת הנאשם, העקבית, למן גרסתו בדברי הנהג (בדו"ח) כי עצר, דרך גרסתו בישיבת ההקראה וכלה בעדותו בבית המשפט, כי עצר בקו העצירה בסמוך לתמרור.

8. בנוסף, הצדדים חלוקים בתיק זה בדבר קיומו של שדה ראיה לשוטר, ובתוך כך חלוקים המה באשר למקום עמידת השוטר, ובעיקר לעניין ההתייחסות (רוצה לומר "אי ההתייחסות") לקו העצירה.

9. לאחר שבחנתי הראיות בתיק, הפרוטוקול והמוצגים שהוגשו לעיוני, עולה שאלה מקדמית, המעוררת בליבי ספק ביחס להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם, וזאת מעבר לכל ספק סביר.

השוטר כאמור מתאר את העבירה, בדו"ח שרשם, כהאי לישנא: **"הנ"לפנה ימינה כאשר אינו עוצר בתמרור עצור"**

תיאור זה אינו תיאור המקיף את כל יסודות העבירה הצריכים הוכחה בהתאם לתקנה 64(ד) לת"ת.

10. בסימן ט' לתקנות התעבורה, שעניינו זכות קדימה, תחת תקנה 64, המתייחסת לרכב המתקרב או נכנס לצומת או דרך, מופיעה **תקנה 64(ד)** הנוגעת לעניינו:

"נהג רכב המתקרב לצומת שלפניו מוצב תמרור המציין חובה לעצור, יעצור במקום שיוכל לראות את התנועה בדרך החוצה, ואם סומן קו עצירה - לפני קו העצירה, וייתן את זכות הקדימה לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר". (הדגשה שלי - ט.פ.)

כפועל יוצא מכך מנוסחת חוברת נוסחי אישום (חנ"א) של משטרת ישראל, באשר לעבירה של אי ציות לתמרור עצור (סמל סעיף 6626): **"נהגת ברכב הנ"ל ולא ציית לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתך, בכך שלא עצרת את רכבך לפני קו העצירה/ במקום בו ניתן לראות את התנועה בדרך החוצה..."**.

הגם שהשוטר השתמש בנוסח זה בתיאור העובדות, הוא לא ציין **מה ראה בנסיבות המקרה** ביחס **לקו העצירה**, שהינו רכיב מהותי ואקוטי בעבירה שלפנינו.

השוטר לא רשם שום מילה לגבי מה ראה ביחס לקו העצירה, דהיינו האם הנאשם עצר לפני קו העצירה ואז נכנס לצומת בנסיעה רציפה או תיאור אחר, כגון: לא עצר לפני קו העצירה ונכנס לצומת בנסיעה רציפה.

11. שוטר אשר אוכף עבירה של אי ציות לתמרור עצור לא יכול להתעלם מקו העצירה שכן לשון התקנה ברורה וחד משמעית. כידוע לכל בר-בי-רב, אין המחוקק משחית מילותיו לשווא ומאחר ולשון התקנה מדברת על החובה לעצור **"ואם סומן קו עצירה - לפני קו העצירה"** (הדגשה שלי - ט.פ.) משמעה כי על השוטר לבדוק הימצאותו של קו העצירה ולתת התייחסות לעצירת הנאשם לפני הקו אם לאו.

12. זאת ועוד, נותן אני אמון מלא בתמונות אותם הציג הנאשם המתארות את מקום ביצוע העבירה אשר מהן ניתן ללמוד כי על אף שקו העצירה דהוי מעט, ניתן לראותו בבירור ומכאן שהשוטר לא יכול היה להתעלם מקיומו והיה חייב לציין זאת בנסיבות הדו"ח.

13. השוטר לא התייחס בדו"ח, ואף לא נשאל בחקירה לעניין קיומו של קו העצירה והאם ממקום עמידתו,

יכול היה לראות את הקו. נתון זה מעורר בי את הספק באשר לעצירתו של הנאשם, אם לאו, לפני קו העצירה, שהינו רכיב הכרחי בהוכחת עבירה של אי ציות לתמרור עצור (302).

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לצדדים.

הדיון הקבוע ליום 3.7.16 מבוטל.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ו, 09 יוני 2016, בהעדר הצדדים.